St. 27. Maribor, dne 14. junija 1911. Tečaj XLV

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopošilja do odpovedi. — Udje „Katoliškega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta štev. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta štev. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije.

Za inserate se plačuje od enostopne petitvrste za enkrat 15 vin., za dvakrat 25 vin., za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede zjutraj. — Nezaprte reklamacije so poštnine proste.

Nauki.

Kadar nastanejo vojske, pošiljajo tudi nevojskujoče se države svoje vojaške izvedence v sovražna tabora, da opazujejo razvoj vojske in se učijo. Vsaka vojska nudi mnogo naukov, ne samo o načinu vojskovanja, ampak tudi o moči in kakovosti v boju stoječih narodov. Politika ni nič drugega nego boj, kateri postane vedno ob času volitev najbolj vroč. Zato tudi ob času volitev najbolj spoznamo stranke, kajti takrat, ko se gre za življenje ali smrt, se pokažejo takšne, kakoršne so v istini.

V sedanjem volilnem boju smo videli, da so imeli nasprotniki vse polno osebnih in političnih ugovorov proti našim kandidatom. Pregrehe naših kandidatov so vstale iz tal kakor gobe po dežju. Toda kadar smo jih začeli preiskovati, so se pokazale kot neresnične in lažnjive. In če smo eno neresnico razkrinkali, hitro se jih je zasejalo od nasprotne strani deset novih. Laž, to je bilo orožje, ki so se ga nasprotniki najrajši in v najbolj izdatni meri posluževali.

Naši somišljeniki so se borili proti nasprotnikom stvarno in pošteno. Laži niso uporabljali za svoje orožje, ampak kazali so na napake nasprotnih strank, kakor se kažejo v njih programu in njih delovanju. Tako se mora tudi v bodoče goditi. Kjer zmagamo, moramo zmagati s poštenimi sredstvi, laž in obrekovanje pa odklanjamo kot volilno orožje naše katoliško-narodne Slovenske kmečke zveze. Recimo, da bi v kakem slučaju tudi zmagala nepoštenost nasprotnikov, vendar pri zdravem jedru našega ljudstva je izključeno, da bi se vspehi z zavrgljivimi sredstvi mogli dolgo vzdržati. Bog bo blagoslovil prej ali slej naše pošteno delo.

Druga prikazen v sedanjem volilnem boju je brezmejna surovost naših nasprotnikov, liberalcev in nemškutarjev. Ako bo šlo tako naprej, kakor se je v sedanjem boju začelo, potem bo prišel čas, ko sploh noben pošten človek ne bo hotel več kandidirati in tudi ne iti na volišče. Potem se bodo morali postavljati kandidati, ne ki znajo misliti in govoriti, ampak ki se znajo pretepati in streljati. Najgrše so delali v tem oziru liberalci. Kričanja, žvižganja in psovanja niti ne omenimo, toda rabili so tudi bikovice, kole, nože in revolverje. Roblekova kandidatura je po dogodkih na Pernovem omadeževana celo — s krvjo.

Toda v zagovor našega kmečkega in delavskega ljudstva moramo takoj povdarjati, da se ono ni udeleževalo teh surovosti. Ampak bili so to člani drugih stanov, ki se večkrat bahajo, da nadkriljujejo kmeta v omiki in izkušnji, a so sedaj zopet pokazali, da je njihova omika le velika surovost in njihove izkušnje le nenavadna izurjenost v napadih in pretepanjih.

Tretja žalostna prikazen je, da se je razgrajanja nasprotnikov udeleževala tudi mladina. Res je, ogromna večina mladine ni šla z razgrajači, ampak se je pošteno borila z našo pošteno stranko. Ampak tudi za oni del mladine, ki smo ga videli še sedaj med znanimi in sodnijsko pogosto kaznovanimi pretepači, nam je iz srca žal. Tudi ta del mladine moramo iztrgati liberalcem in nemškutarjem iz njih nevarnega objema. In naj velja ta boj kar hoče, izvojevati ga moramo srečno. Boj za pošteno javno vzgojo naše mladine stoji nam celo višje nego boj za posamezne mandate. V tem boju mora biti ves narod ob naši strani. Največji greh liberalcev in nemškutarjev v sedanjem volilnem boju je, da so nam hoteli pokvariti in podivjati mladino.

Po volitvah ne mislimo in ne maramo držati križem rok. Organizirali bomo nadalje naše ljudstvo, osobito pa našo nad vse nam ljubo mladino, da jo obranimo pred lažjo, surovostjo in pokvarjenostjo liberalnih in nemškutarskih nasprotnikov.

Politični ogled.

Cesar je imel kašelj ter je iskal zdravja v spremembi zraka. Najprej je bival v Gödölö na Ogrskem, potem nekoliko časa v Schönbrunnu, sedaj pa se je preselil v letovišče Lainz pri Dunaju, kjer je zrak brez prahu in zdrav. Bolezen cesarjeva sicer ni popolnoma nič nevarna, vendar avstrijski državljani trepetajo za svojega ljubljenega vladarja tudi pri vsakem majhnem nerazpoloženju. Nekatere vladarske posle izvršuje sedaj mesto njega prestolonaslednik Franc Ferdinand.

— **Državni zbor** bo po poročilih z Dunaja sklican 11. julija. Poletno državnozborsko zasedanje bo kratko. Sestavila se bo zgolj zbornica. Niti to ni gotovo, če poda Bienerth poleti kako politično izjavo. Prestolni govor bo imel prestolonaslednik. Zadnje avdijence grofa Aerenthala, grofa Montecuccolija, grofa Khuena in barona Bienertha v soboto pri prestolonasledniku so bile že v zvezi z vsebino prestolnega govora.

Na Ogrskem je značilna izvolitev po umorjenem voditelju kmečke stranke, poslancu Achimu. Izvoljen je bivši minister Kristoffy, predlagatelj splošne tajne volitve, za katero hoče sedaj kot poslanec zastaviti vse svoje moči.

— **Srbski prestolonaslednik** Aleksander se v septembru poroči z rusko princezinjo Tatjano, ki bo imela dote 30 milijonov rubljev in povrh še letnih bo tisoč rubljev.

— **Vojska** na Balkanu. Zopet je nastala nevarnost, da del Turčije sledi vzgledu Srbije in Bulgarije ter postane samostalen. Albanci, sosedi Črnogorcev in Bošnjakov, se borijo za svojo neodvisnost, ker mladoturška vlada ni hotela upoštevati njihovega jezika in posebnosti njih domovine. Rod za rodom vstaja. Sedaj se je tudi rod Miriditov proglasil za samostojnega. Združeni Albanci nameravajo napasti Skader. Kakor se je pokazalo zadnje dni, je Avstrija in Rusija naklonjena željam Albancev. Kajpada, Turčija postaja zopet slabejša in slabi sosedi so vsaki državi ljubi. Bati pa se je, da bodo to priliko kmalu porabili tudi Črnogorci, Bolgari in Grki ter si ob tem ugodnem času povečali z orožjem svoje ozemlje.

— **Na Portugalskem** so bile koncem maja volitve za državni zbor. Zmagali so se ve republikanci, ker se monarhisti niso upali kandidirati, saj so itak vsakega zaprli. Ljudstvo pa ni za republiko. — Papež je zavrgel postavo o ločitvi cerkve in države, ker bije v obraz božjim in naravnim pravicam. Škofje so izdali skupni pastirski list, zahtevajoč tako svobodo cerkvi, kakoršno vživa v Zjedinjenih državah.

— **V Meksiki** je odstopil vsled nemirov dosedanji predsednik Porfirio Diaz ter se odpeljal na Špansko, kjer hoče bivati s svojo rodbino. Novega predsednika bodo volili posebni volilni možje vseh mehikanskih držav 15. oktobra. Vodja nemirnežev je Madero.

V **Arabiji** še ni konec vstaje. Arabski vstaši so osvojili Abo, glavno mesto Asira, turške čete so bile premagane.

Razne novice.

* **Iz šole.** Na štirirazrednici v Globokem, okrajni šolski svet Brežice, drugi krajevni razred je razpisano definitivno učiteljsko mesto.

* **Iz sodne službe.** Sodni svetnik Alfonz Gallinger, prejšnji Kapun, v Celju, je imenovan za sodnega nadsvetnika.

* **Zaročil se je** g. nadrevizor Vlado Pušenjak z gdč. Jožico Radolič iz Maribora. Nadalje se je zaročil odvetniški kandidat v pisarni dr. Brejca v Celovcu, dr. Anton Prus, z gdč. učiteljico Marijo Krajnc v Špitaliču.

* **Katoliško dijaštvo.** Slovensko in hrvaško katoliško dijaštvo veselo napreduje. Vrste učečih se mladeničev, ki se ne sramujejo, priznati pred vsem svetom svoje katoliško prepričanje, se od dne do dne množe. Zopet zaznamujemo lahko korak naprej. Na praznik, dne 15. t. m. se ustanovi v Gradcu hrvaško katoliško akademično društvo „Preporod“. Obenem praznuje slovensko katoliško akademično društvo „Zarja“ 10letnico svojega obstanka.

* **Posojilnica v Žalcu**, ki je seveda v liberalnih rokah, ima tirjati od polomljene Glavne posojilnice v Ljubljani 42.968 K 54 vin. Namesto, da so plačevali liberalci pivo in vino v volilnem boju, naj bi raje premišljali, kako dobiti ta denar nazaj, ne da bi se oškodovali kmečki zadružniki.

* **Liberalne surovosti.** Kjerkoli je še kaj liberalcev, tam so se v sedanjem volilnem boju pokazali pretepi in nemiri. Tudi dr. Šusteršiču so hoteli zadnjo nedeljo liberalci v Šiški onemogočiti shod, toda dr. Šusteršič je vstrajal tako dolgo na zborovališču, da je prišlo iz Ljubljane orožništvo in naredilo mir. Žalostno je, da se liberalci ne sramujejo, ker morajo povsod njih nemirno kri krotiti bajoneti orožnikov. Postavljajo se v isto vrsto, kakor vsakdanji zločinci.

* **Kri na liberalcih.** Na Veliki Pirešici so liberalci napadli naše pristaše, ki so se vračali iz dr. Korošcevega shoda, mlatili po njih s koli, bikovicami in noži. Trije naši pristaši so baje težko ranjeni. Ob istem času je zboroval v bližnji hiši liberalni kandidat Roblek, toda ni prišel mirit tolovajev. Kri se drži liberalne stranke, in ta kri vpije, da se mora slovensko ljudstvo z vsemi silami upreti nadaljnim liberalnim surovostim. Liberalna stranka je lahko ponosna, ker ima v svojih vrstah tudi vse lopove in tolovaje.

* **Odkrito.** Naši štajerčijanci so v tem volilnem boju vrgli proč od sebe slovensko krinko, katero so še tuintam pred ljudstvom radi nataknili na svoj obraz. Vsi trije spodnje štajerski štajerčijanski kandidatje Ornig, Kresnik in Girstmayer se v nemških listih kakor Tagespost, Tagblatt itd. naglašajo ne več kot deutschfreundlich, ampak popolnoma odkrito kot nemški kandidatje. Štajerčijanska stranka se torej tudi ne smatra več kot slovenska, Nemcem prijazna stranka, ampak kot nemška stranka. Sedaj bo torej tudi tukaj hinavščine konec.

* **Kako gospodarijo liberalci z ljudskim denarjem.** Minoli teden se je vršila v Ljubljani pred poroto obravnava radi konkurza liberalne Glavne posojilnice v Ljubljani. Obtoženih je bilo 8 mož, med temi bivši liberalni obč. svetnik dr. Hudnik, liberalni dež. poslanec Turk in bivši ravnatelj Celjske Zadružne zveze Jošt. Liberalci so pri tem zavodu tako gospodarili, da znaša primankljaj 206.049 K. Sleparilo se je v velikem obsegu in na vse mogoče načine, poleg tega pa še zelo lahkomiselno gospodarilo. Tudi več štajerskih posojilnic je bilo zapeljanih, da so naložile v „Glavni“ svoj denar, največ radi tega, ker je Celjska Zadružna zveza bila z „Glavno“ v zvezi in jo je priporočal Jošt. Liberalna „Zadružna zveza“ visi pri „Glavni“ za 301.626 K. Za večje svote nadalje posojilnica v Gotovljah, Žalcu itd. Koliko bodo oškodovane se ne da reči, trpele bodo pa gotovo. Večdnevna razsprava je odkrila mnogo zanimivosti iz liberalnega zadružnega dela, ki je navadno obrnjeno samo na lastno korist. Dr. Hudnik je bil obsojen radi kride in goljufije na 3 leta ječe, Jošt radi goljufije na 2. Ta obravnava je zopet pokazala, kako so liberalci povsod naši največji škodljivci.

Liberalnim posojilnicam z mirno besedo svetujemo, da se kmalu ločijo od celjske liberalne zveze, ki je pri polomu Glavne posojilnice v Ljubljani udeležena s 300.000 K, katere je njen ravnatelj Jošt proti odškodnini nalagal pri Glavni. Sedaj je ravnatelj Stiebler, kateri je tudi revidiral polomljeno Glavno, a ni našel ničesar v neredu. Celo pohvalil je upravni svet in uradništvo radi vestnega truda in lepih uspehov. Ko je šel Stiebler v Ljubljano revidirat, je rekel Jošt o njem, da je mlad in neizurjen, da se ga ni treba bati, ker itak ničesar ne bode našel. Tako se je tudi zgodilo!

* **Romarski vlak na Trsat.** Ker od vseh strani povpraševajo ljudje za romanje na Trsat, da je Krš. soc. zveza odločila, prirediti romarski vlak na Trsat. Vlak gre iz Maribora dne 17. julija ponoči in se vrne nazaj v Maribor dne 18. julija zvečer. Natančni vozni red in pacene, ki so iste, kakor lani, glej vzadi med naznanili, kjer se najde tudi vsporeď pobožnosti in sploh vse, kar je potrebno. Med potjo obiščemo tudi znamenito Postojnsko jamo, katero so lani romarji splošno občudovali.

Svoje somišljenike, posebno čč. duhovščino, prosimo, da na romanje ljudstvo opozorijo in, če je mogoče, vozne listke skupno naroče, ker nam prihranijo s tem mnogo stroškov. Karte se bodo dobivale samo **do 11. julija.** Pozneje se oddaja kart ustavi, ker mi moramo najmanj 6 dni poprej naznaniti natančno število romarjev južni železnici.

Denar se naj pošilja samo na naslov: **Romarski odbor v Mariboru, Cirilova tiskarna.** Pri odboru se dobivajo tudi vsa potrebna pojasnila.

* **Letošnje cesarske vaje** začetkom septembra bodo velikega obsega. Udeležijo se jih 6., 10. in 11. armadni zbor. Povaljevala bosta nasprotnima armadama, nadvojvoda Friderik in general pehote vitez Lang. Armadi bosta šteli 180 bataljonov pehote, 96 kavalerijskih eskadronov, 288 topov, 150 strojnih pušk; vsega moštva bo nad 90.000. Preizkusijo tudi vojaške zrakoplove.

Maribor levi breg, St. Lenart, Zg. Radgona, Ljutomer.

Sv. Jurij v Slovenskih goricah. Tukaj je Ivana Brezner v 65. letu svoje starosti po kratki in mučni bolezni, previdena s svetimi zakramenti za umirajoče, dne 3. junija mirno v Gospodu zaspala. Za njo žalujejo mož, hči in dva sina. — Naj v miru počiva!

m **Pri Sv. Barbari** v Slov. gor. niže Maribora je umrla dne 3. t. m. po 5dnevni bolezni kmečka hči Micika Bezjakova na pljučnici. Njeno priljubljenost je svedočil njen mnogoštevilen pogreb. Kot izvrstna kuharica se je vsako leto večkrat odlikovala s posebnimi vabili imenom svojih blagih starišev. Bila je pa tudi nadarjena šivilja, ki je slovela daleč na okoli radi njenega lepega kroja in silno nizkih cen. Mnogim je pa delala le za božje plačilo, posebno siromakom. Sorodniki jo bodo težko pogrešali, posebno pa dragi stariši, najbolje pa ljuba mati, ki se vtaplja v solzah zaupanje v ljubega Boga, da se snidemo nad zvezdami, kjer bo rajsko veselje! Naše sožalje!

Ljutomer. Gospodu okrajnemu komisarju dr. Faschingu svetujemo tokrat v uljudni obliki, da naj bo v občevanju s strankami in občinskimi predstojniki prijazen in obziren, ker je on tukaj za ljudstvo, ne pa ono zanj. Ker morajo drugi gg. uradniki prebiti svoje predpisane ure v uradih, zato bi bilo tudi od gospoda c. kr. okrajnega komisarja lepo in hvalevredno, če bi dajal v tem oziru drugim lep vzgled. Upamo, da nam ne bo potrebno govoriti v tej zadevi jasneje.

Sv. Marjeta ob Pesnici. Lep prizor, ko stopa mlada, kakor vrtnica cvetoča deklica z vencem na glavi, od veselih svatov spremljana kot nevesta pred oltar. — A skoraj bi si upal trditi, da je še veličastnejši prizor, dasi se človeku ob takem pogledu silno milo stori pri srcu, ko spava mlado dekle po prestanih bojih življenja, kot venčana nevesta Kristova, kakor v sladkem spanju z vencem na glavi med duhtečim cvetjem na mrtvaškem odru! Kajti med tem, ko veseli spremljevalci posvetne neveste le predobro vedo, da jo čaka v novem stanu obilica križev in nadlog, se poda druga nevesta kakor srčna zmagovalka v sladkem upanju k svojemu božjemu ženinu v hišo večnega veselja . . . Na binkoštno nedeljo spremljali smo pri nas tako srečno nevesto, blago dekle Antonijo Škamlec na poslednjem potu. Belo oblečena dekleta Marijine družbe z venci na glavah so bila njene družice, pretresljivi akordi zvonov, tajinstvena godba . . . Nad dve leti je vzdihovala rajna v težki bolezni na bolniški postelji; a ves čas je prenašala s čudovito potrpežljivostjo vse bolečine v silnem koprnenju, ne da se ji vrne telesno zdravje, ampak da se kmalu že preseli v boljšo domovino k svoji nebeški Materi, katero je kot zvesta hčerka tako vneto ljubila. — In ta želja se ji je, kakor smemo pač opravičeno upati, izpolnila, ko je dne 2. junija, bil je ravno prvi petek, mirno zaspala k večnemu pokoju. „O kako lepa v očeh Gospodovih je smrt pravičnih.“ — Cvetela je, a naglo je zvenela, zvenela je, da večno bi cvetela.

m Sv. Ilj v Slov. gor. Dne 11. t. m. je bila zopet dvorana našega ponosnega „Doma“ polna zavednega narodnega občinstva. Naša vrlo napredujoča Marijina dekliška družba je predstavljala gnljivo rimsko igro „Vestalka“. Ne bomo nobene posebno pohvalili. Vse so svojo nalogo izvrstno pogodile. Rečemo lahko, da bi se te igralke s temi krasnimi kostumi, pri tej naravni scneriji in s temi kretnjami bile lahko postavile tudi pred razvajenim mestnim občinstvom. S čudovito požrtvovalnostjo so se pripravljale na težko igro. Nekatere so hodile k vajam po eno in pol ure daleč. Hvala njim in vsem tistim ki so pomogali, da se je veselica tako lepo izvršila da smo imeli nedeljo popoldne tako lepi užitek. Igra se na Telovo ponovi.

Sp. Sv. Kungota. Nas obmejne rodoljube je silno pretresla prežalostna vest, da je umrl dne 12. maja za srčno kapjo mladenič Franc Grandovšek, katerega je nemila usoda zanesla v Nemčijo. Omenjeni je že kot učenec pridno prebiral „Slov. Gospodarja“ ter pozneje „Naš Dom“. S pridnim čitanjem si je pridobil mnogo naobrazbe. Bil je pobožen Slovenec in navdušen narodnjak, ki svojega tilnika še pred tako mogočnim nemčurjem ni uklonil. Če se je šlo za katoliško-narodno stvar, se ni ustrašil ne slabih potov, ne groženj in ne zaničevanja. V zavesti, da dela za verske in narodne pravice, se je mnogokrat in z veseljem žrtvoval. — „Borit se za čast božjo in pravice slov. naroda, je moje edino veselje. In če ljubi Bog da srečo, si bom v par letih toliko prihranil, da bom zamogel postati na mili slovenski zemlji svoj gospod; tedaj se mi bo pot za narodno delo še-le na stežaj odprla.“ — Tako mi je še pred kratkim pisal iz Nemčije. Pisal mi je sploh pisma s samoslovenskim naslovom. Ljubemu Bogu se je pa menda zdelo njegovega trpljenja dovolj, ter ga je poklical rajši k sebi, kjer ni trpljenja ne solz. Dragi France, slava tvojemu spominu! — Šel počivat si od nas, ali mili tvoj obraz, bomo pomnili ves čas!

Maribor desni breg, Slov. Bistrica, Konjice.

Lembah. Vinorejsko in sadjerejsko društvo za mariborsko c. kr. okrajno glavarstvo, je imelo dne 4. t. m. v ljudski šoli v Lembahu svoj občni zbor. Udeležba je bila povoljna; pohvalno moramo omeniti vrle kmete iz Laznice, kateri so prišli polnoštevilno na zborovanje. G. predsednik, deželni odbornik Franc Robič je podal po običajnem pozdravu navzočih zgodovino društva od njegove ustanovitve l. 1883. do današnjega dne. Nekdaj je bilo delovanje društva jako živahno in plodonosno. Priredilo je prvo razstavo sadja ter vzgojilo in vzredilo na tisoče drevesec in stotisoče trsov. Ker so se pa v zadnjem času gospodarske razmere precej izpremenile in ker je bilo okrožje društva preobširno, vsled česar se je ustanovilo na njem več podružnic c. kr. kmetijske družbe, zato je g. predsednik predlagal, ko so se izrekli vsi udje proti razpustu društva, da se izpremene pravila. Nato je občni zbor sprejel enoglasno predloga, da se omeji delokrog društva na Lembah in okolico in se imenuje društvo zato „Vinorejsko in sadjerejsko društvo za Lembah in okolico“ in da se razširi delovanje tudi na pospeševanje živinoreje. V odbor so se izvolili soglasno gg.: pos. in ekonom Srečko Robič, predsednikom; župnik Andrej Bračič, njegovim namestnikom; šolski vodja Šimen Vodenik, tajnikom; učitelj Anton Godec, blagajnikom, a odbornikom deželni vinorejski ravnatelj Anton Stiegler, deželni živinorejski nadzornik Martin Jelovšek, župan Anton Robič iz Peker, posestnik Janez Rotner iz Laznice, župan Franc Lešnik in veleposestnik Jožef Krainer iz Vrhovega dola. G. deželni odbornik F. Robič je obljubil, posredovati pri C. kr. kmetijski družbi v Gradcu, da bode dajala vsem udom društva „Gospodarski Glasnik“ po znižani ceni. Končno smo se še iskreno zahvalili odstopivšemu gosp. načelniku za njegovo dolgoletno in požrtvovalno delovanje in se zadovoljni razšli, želeč pomlajenemu društvu mnogo uspeha.

Sv. Lovrenc nad Mariborom. Koncem aprila t. l. je bilo brati v nemško-radikalnem časopisju v Feldkirchnu na Predarlskem te-le novice: „1. Trg Sv. Lovrenc nad Mariborom je čisto nemški. 2. Trg Sv. Lovrenc nad Mariborom ima nemško šolo. 3. Prejšnji župnik je imel vsak mesec nemško bogoslužje, sedaj ni več nemškega. 4. Sedaj je slovensko bogoslužje zaradi nekaterih majhnih okrajev (Ortschaften), ki so se priklopile trški župniji.“ — Odkod li so prišle take novice v Feldkirchen na Predarlsko? Dopisnik sicer namigava na „Sängerbund“, rekoč, da se o resničnosti zgoraj navedenih trditev lahko vpraša nemški „Sängerbund“ v Št. Lovrencu nad Mariborom, a tukajšnjemu prebivalstvu se zdi nemogoče, da bi se mogel „Sängerbund“ identificirati z zgoraj navedenimi trditvami, ali da bi jih sploh mogel inspirirati; nemogoče zategadelj, ker so v „Sängerbundu“ možje, ki predobro poznajo tukajšnje razmere, možje, ki 15 do 30 let sodelujejo na koru tukajšnje župnijske cerkve, možje, ki so Slovencem nasprotnega mišljenja, a vendar morajo pripoznati neovrgljiva dejstva, namreč: 1. Ni res, da je trg Sv. Lovrenc nad Mariborom čisto nemški, res je marveč, da se v celem trgu ne najde 150 oseb, ki bi ne znale slovenski, res je tudi, da je celo g. Baumgartner pri zadnjem ljudskem štetju naštel 474 zavednih Slovencev. 2. Ni res, da ima trg nemško šolo, marveč je res, da ima trg dvojezično, in sicer slovensko-nemško, ne nemško-slovensko šolo. 3. Ni res, da je imel prejšnji župnik vsak mesec nemško bogoslužje, ampak že od nekdaj so bile tukaj pri do- in popoldanski službi božji slovenske pridige; le pred več desetletji, ko je stala še glažuta — so si najeli glažarji največ trikrat v letu, in sicer popoldne nemško pridigo. 4. Ni res, da so se nekateri majhni okraji priklopili trški župniji, marveč je res, da tvorijo okoliške celotne in delne občine že od pamtiveka skupno s trgom eno župnijo Sv. Lovrenc nad Mariborom, ki šteje 3360 prebivalcev. Torej je dopisnik, oziroma njegov inspirator, lažnik, ki nemški stvari le škoduje in neti med prebivalstvom sovraštvo ter kali javni mir, kar pa državna postava strogo prepoveduje. Slovencem pa, ki so že tolikokrat svoje hinavske nasprotnike zasačili na laži, je neobhodno potrebno novo društvo, „Društvo proti Südmarkinim lažnjivcem.“ V to društvo bode vstopilo rade volje mnogo tržkih gospodov in gospa, ki se že dolgo zgražajo nad početjem nekaternikov.

Hotinjavas pri Mariboru. Pri nas so se vršili 1. junija vojaški nabori. Veselje je bilo pogledati naše mladeniče s šopki in med korakanjem smo slišali prijetne slovenske pesmi. Vsa čast pa družinama Skodičevi in Sušečevi, ki imata vsaka po 5 sinov in so vsi vojaki. Vsa čast starišem, ki imajo take sinove, ki služijo zvesto cesarju in domovini.

m Slivnica pri Mariboru. Dne 25. junija se vrši v Slivnici pri Mariboru velika mladeniška slavnost in sicer s sledečim sporedom: Ob 9. uri predp. sprejem in pozdrav gostov, ki se pripeljejo z vlaki na postaji Orehova ves — Slivnica, ob pol desetih sprevod v cerkev, blagoslovljenje praporja „Mlad. zveze“, nato cerkveni govor, ki ga ima g. dr. Hohnjec, in slovesna sv. maša. Ob 11. uri mladeniško zborovanje na prostoru pri cerkvi. Govori dr. Hohnjec, potem pozdravi zastopnikov raznih društev. Nato obed v narodni gostilni g. Lesjrka, ob 2h večernice in po večernicah velika narodna veselica na vrtu g. Lesjaka, s petjem, slavnostnim govorom, igro „Kovačev študent“, s tamburanjem, srečolovom, šaljivo pošto, ribarenjem i. t. d. — Torej 25. junija vsi v Slivnico. Društva in mlad. zveze pošljite svoje zastopnike, fantje iz zelenega Pohorja in lepega Drav. polj., to je naš dan, kdor le more naj prihiti 25. junija k nam, da se navdušimo za nadalnje boje. Z Bogom za narod!

Ptuj, Ormož.

Ptuj. Reklama Plojevih priganjačev zaradi podpore je naravnost gnusna, prvič ker so se za njo poslanci Slov. kmečke zveze ravno tako potegovali kakor Ploj in se na njih zahteve v tem oziru več da, drugič pa, ker to ni nobena zasluga Plojeva, ampak njegova sveta dolžnost. Te podpore bi bil dobil ravno tako Brenčič, ako bi bil že poslanec. Vidi se pa iz te reklame vendar tudi, da je stal Ploj za hrbtom svojih agitatorjev ter vodil agitacijo za svojo kandidaturo, čeprav se ji je javno odpovedal. Ploj igra povsod dvojno vlogo, na Dunaju in doma. Na eni strani je liberalec, na drugi konzervativec, na eni vladen, na drugi opozicionalec, prijatelj Slovencev in tudi prijatelj Nemcev. Hvali se kot zaščitnika slovenskih uradnikov, nemške pa pusti mirno zasedati slovenske prostore. Tak je Ploj, tak se je pokazal tudi v sedanjem volilnem boju.

p Ptujska okolica. Kmetijsko bralno društvo v Krčevini pri Ptuju, z novim sedežem v Ptuju, s krepko Mladeniško in Dekliško zvezo dobro napreduje v katoliško narodnem oziru. Č. g. duhovni voditelj je iz preostanka zimske veselice naročil v Katoliški bukvarni v Ljubljani nad 20 lepih knjig vse lepo trdno vezane. Darovala sta še knjige g. Janez Kolarič, posestnik iz Orešja, 8 knjig, gdč. Nežka Bezjak, kuharica v Mariboru, 9 knjig, dve knjigi je dala celo lepo trdno vezati. Srčna hvala dobrotnikom in darovalcem knjig. „Bog njim tisočero povrni!“ Nadalje se še priporoča odbor Kmetijskega bralnega društva v Krčevini pri Ptuju za pomoč in prispevek v knjigah in udnini. Živeli Slovenci!

Cirkovce. Provizorično postajališče so dobili za binkoštno soboto naši vrli Mihovčani, katerih eden je g. kaplanu kar odštel šest novih stotakov za postajališče. V soboto je namreč ptujski vlak ob treh popoldne brezbrižno pihal mimo Cirkovškega novega postajališča ter vozil četrt ure hoda dalje do mihovške čuvajnice. Tu je pa opazil strojevodja svojo zmoto, zato je hitro porival železnega konja nazaj v veliko zabavo cirkovških potnikov in delavcev.

p Cirkovce. Dne 1. junija smo z močnim streljanjem pozdravljali vseh enajst vlakov, ki so se prvič ustavili na našem postajališču. Vsak strojevodja je prejel slatinsko steklenico izvrstnega vina kot pozdrav in darilo naših zavednih Cirkovčanov, ki so bili s strojevodji vred živahni in veseli kljub najslabšemu vremenu. Lilo je kot iz škafa, kar je neki ugodno znamenje ne le na dan poroke za srečen zakon, temveč tudi za velik promet nove postaje. Res, Cirkovce napredujejo.

Vurberg Naš g. nadučitelj Žiher so napisali v „Slogi“ silno ganljiv dopis, v katerem skoraj s solzami v očeh pozivljajo vse svoje bivše ucence na Vurbergu, da naj grejo volit dr. Ploja. Sklicuje se potem na svoje, pa tudi na dr. Plojevo krščanstvo. Je vse lepo napisano. Samo da mi pri Žiherju in pri Ploju malo krščanstva vidimo. Ko smo imeli misijon, ni Žiher nikdar zraven prišel, pač pa zoper misijon zabavljal. V cerkev pride vsake kvatre enkrat ali dvakrat. V gostilni pa je videti skoraj vsak dan, kjer govori o nezmožnosti Brenčičevi. Tako je z Žiherjem, s Plojevim krščanstvom pa je menda še slabše.

Središče. Tretji roditeljski sestanek, ki se je vršil na naši šoli dne 28. majnika je bil zopet izvanredno dobro obiskan. Zanimivo predavanje g. dr. A. Schwaba iz Celja je privabilo k sestanku okrog 150 staršev in drugih odraslih. Gospod dr. je govoril nad 1 in pol ure o vprašanju za stran prve pomoči pri nezgodah. Popularno predavanje si je razdelil govornik na tri dele: 1. Poškodbe brez zunanjih sledov. 2. Poškodbe z zunanjimi sledovi in 3. Rane. Posebnega pomena je bilo izvajenje g. dr. zaraditega, ker se je dotaknil le takih slučajev, v katerih si lahko sam pomaga, ako ima le količkaj zavednosti, ter lahko olajša delo zdravniku, katerega je v posameznih slučajih poklicati. Tudi poglavje o pomenu domačih zdravil je poslušalce zanimalo. G. zdravnik je pojasnil vrednost najnavadnejših pri nas udomačenih zdravil, kakor kamilik, tanžentrože, baldrijana, borovnic, čokolade i. t. d. Vobče pa se je g. dr. Schwab strinjal z zdravniškimi strokovnjaki, ki so mnenja, da se pomen domačih rastlin pretirava. S tem da je ob koncu g. dr. ponovil na kratko vso snov, je povzročil, da poslušalci niso nesli seboj samo spomin na njegovo poučno predavanje, ampak tudi mnogo koristnih naukov, ki jim bodo ob raznih slučajih dobro služili. Hvala lepa g. dr. Schwabu za njegov trud in ljubeznjivost. Uverjen naj bode, da je s svojim govorom zdatno povzdignil pomen roditeljskih sestankov v Središču.

Sv. Barbara v Halozah. Treščilo je na binkoštno nedeljo ob 1. uri popoldne v Temeževo viničarijo v Slatini v Halozah. Človeške žrtve ni nobene, a viničarija je pogorela.

Sv. Bolfenk pri Središču. Dne 5. junija se je liberalcem v ormoškem okraju slabo godilo. Shod brez kandidata Ploja pri Sv. Nikolaju se jim je popolnoma ponesrečil. Govornik, neki dr. Lašič, je bil tako zmeden, da ni več vedel, kedaj bo volitev, ter je klical, mi bodemo dne 14. junija volili dr. Ploja. Popoldne je prišel ta slavni govornik k Sv. Bolfenku v dozdevno najtrdnejšo trdnjavo liberalcev. Na tem shodu je bilo malo bolfenskih liberalcev, ker jih bomo začeli s časom z lučjo iskati. G. dr. Lašič si je pripeljal s seboj starega študenta Vesenjaka, ki pa je bil prilično miren, dva kmeta nekod iz polja, ki sta vpila, da smo se bali, da bi se jima „ozka“ usta razčesnila.. Pripeljali so se tudi Središčani, ki pa so bili tudi mirni. Upamo, da jih bo s časom pamet srečala, zakaj zapeljani so. Ko izpregledajo, bodo dobri zvezarji. Med bolfenškimi kričači se je nek mali zelo širokoustil. Poznamo take ptiče. Čiv, čiv, čiv, če sem mali, pa sem živ. Ti liberalci so se surovo obnašali. G. Galič, „ponižna duša“, gostilničar, je zvezarje spravljal iz svoje gostilne, drugi so metali kupice, kleli, zelo nesramno govorili in se tudi nelepo obnašali. Pri odhodu so zapeli liberalci Ploju nagrobnico. Ko so peli: „Črna zemlja naj pogrezne“, smo mi zvezarji klicali odpadnika uskoka Ploja. Da, da, Plej, v ormoškem okraju ti je odklenkalo za vselej. Zvezarji ti kličemo: Ploj v pokoj! Živio Brenčič in Kmečka zveza!

Zahtevajte v gostilnah katoliško-narodne liste: Slov. Gospodar, Straža!

Vboj za kmeta in domačina Brenčiča!

V ptujsko-ormoškem okraju je prišlo do ožje volitve. Brenčič je dobil 4212 glasov, dr. Ploj 3691, Ornig 1110. Samo 244 glasov je manjkalo Brenčiču, da bi bil izvoljen. Ljudstvo se je že izreklo za kandidata S. K. Z. za kmeta Brenčiča. Samo brezprimerna agitacija liberalcev ga je potisnila v ožjo volitev, iz katere bo izšel kot zmagovalec, če stori vsak somišljenik svojo dolžnost. — V torek, dne 20. t. m. vsi na volišče za kmeta Brenčiča!

Ormož. Advokatje so se v volilni borbi najbolj potegovali za Ploja, in s tem je povedano dovolj. Ploj je bil vedno prijatelj uradnikov in advokatov, za kmeta se ni brigal drugače, kakor če je pobila toča, pa še to iz strahu pred poslanci Slov. kmečke zveze. Čudno je torej, da se še sploh najdejo kmetje, ki volijo Ploja in ne svojega sotrpina Brenčiča. Ako bomo mi kmetje sami tako malo spoštovali svoj lastni stan in se tako mlačno potegovali za njegovo čast, potem se nam ne bo nikdar dobro godilo. Vzbudimo se kmetje in pojdimo vsi pod zastavo naše katoliške kmečke stranke.

Spuhlja. Pri nas bo vse volilo Brenčiča, mogoče je le, da se najde ena izdajica, pa samo ena. Mi hočemo našega sovaščana in domačina, ne pa tujca Ploja, ki hodi z Dunaja samo po mandat k nam. Saj ga drugače ni videti med nami, kakor kadar se mu gre za ljubi mandat, pač pa se rad smuče okoli ptujskih doktorjev in tudi nemškutarjev. Mi smo prepričani, da bo Brenčič nas kmete mnogo boljše zastopal kot Ploj, ker nas boljše pozna, za uradnike pa je Ploj že itak dobro poskrbel. Mi hočemo domačina, ne pa človeka, ki nam pošilja iz Ljubljane svoj hujskajoči list, iz Dunaja pa si hodi k nam po mandat. Živio Brenčič!

Sv. Barbara v Halozah. Kdor še vedno dvomi, ali je Ploj liberalec ali konzervativec, naj pride k nam gledat in bo videl, kako si brusijo liberalci zanj pete. Pred štirimi leti, ko je bil Ploj kandidat pri katoliški Kmečki zvezi, so bili vsi ti ljudje proti njemu. Sedaj pa, ko je zapustil katoliško stranko in šel skupaj z glavarjem kranjskih liberalcev, Hribarjem, je vse, kar je liberalnega, za Ploja. Sicer je nasilnost za Ploja strahovita, toda tudi Brenčič bo dobil lepo število glasov. Kar kmečko misli in ne z glavo liberalnih učiteljev, bo volilo kmeta Brenčiča!

Središče. Brenčičev shod na Grabah pri Središču, ki se je vršil dne 11. t. m., se je še nepričakovano dobro obnesel. Soba je bila natlačeno polna samih Brenčičevih volilcev. Seveda ni tudi zmanjkalo Plojevih hujskačev, ki pa so bili bolj v zunanjih prostorih; poslušali so z napetimi ušesi, ko je priporočal Brenčič razne zadruge, da bi si kmetje-trpini nekoliko olajšali svoj težaven stan. Vsaka beseda jih je zbodla globoko v srce, da so kakor besni vpili razne dostojne medklice. Večina Plojevcev so bili sami pobalini, ki so izlezli še komaj iz plenic. Ti Plojaši bi kar najrajše vse pregnali, pa kaj ko so bili vedno pripravljeni oni gospodje, ki delajo mir. Vkljub vsem zaprekam pa so gg. govorniki vendar dosegli svoj cilj; vmes pa so se razlegali gromoviti klici: „Bog živi Brenčiča, našega kandidata!“

Ožja volitev bo v torek 20. t. m.

Pri ožji volitvi so veljavni le oni glasovi, ki se oddajo za enega izmed kandidatov, ki sta prišla v ožjo volitev, torej v tem slučaju Brenčič in Ploj. Pri ožji volitvi sme voliti vsak volilni upravičenec, čeprav ni volil pri prvi volitvi. Vse v boj za Brenčiča da bo na Dunaju enotno slovensko zastopstvo!

Iz Gornjih Haloz. Dragi Haložani! Reveži ste, bodisi, da imate mnogo posestva ali majhno kočico, ali da ste celo pod tujo streho. Posestniki se trudite od ranega jutra do poznega večera z obdelovanjem svoje rodne zemlje, nato pa pride kaka uima in ves vaš up je uničen. Viničarji, ki imate itak pičel zaslužek, bi naj v takih slučajih nič ne jedli, kajti zaslužek vsahne skoraj popolnoma, ker vas obupani delodajalci ne rabijo. Ni čuda tedaj, da se radi tega često zatečete k svojemu poslancu, prosite ga pomoči. Toda kakšen naj bo ta posredovalec pri vladi? Morda ptujski pek Ornig? Ali se naj odločite za svojega dosedanjega poslanca dr. Ploja? Menim, niti ta, še manj pa prvi, ni vreden vašega zaupanja. Dr. Ploj je priporočan od liberalcev, verskih mlačnežev, ne kaže tedaj, da bi se vi vneti kristjani zanj potegovali. Ornig je meščan, živeč v izobilju posvetnega blaga. Ta ne more umevati vaših teženj, pa tudi nima časa in se ne sme brigati za vas, ker mu je dolžnost kot ptujskemu meščanu, da skrbi za svoje someščane. Ne poslušajte tedaj nikogar, ako vam tega moža priporoča voliti. Isti ni vaš prijatelj, zato tudi pride kot tak s sladkim obrazom k vam. Ne poslušajte ga! Ni vse zlato, kar se sveti. Dajte svoje zaupanje, svoj glas le kandidatu, ki je postavljen in vam ponujan od katoliške stranke, Slov. kmečke zveze. Ta vas bo sigurno vse v zvezi z drugimi enako mislečimi poslanci v verskem oziru najbolje zastopal na Dunaju.

Ptuj. Med strastnimi Plojevimi agitatorji se nahajajo tudi ptujski narodni trgovci. Posebno eden se odlikuje v tem, ki s pomočjo svoje žene in svakinje ne hujska le v prodajalni in deli tam „Slogo“, temveč blati tudi duhovščino na drzen način. Vsak dan imamo priliko, opazovati v tej prodajalni prav zanimive prizore. Katoliški odjemalci, pozor!

Sv. Lovrenc v Slov. gor. To vam je krik in vik, g. urednik, po naši fari, za političnega uskoka Ploja! On je najboljši prijatelj kmetov, on baje vsakega sina oprosti vojaščine (n. pr. Toplaka v Juršincih, ki dela zanj prošnjo že dve leti, pa ga še ni oprostil), on dovoljuje, da dobijo vojaki štedenski dopust, podporo bodo dobili le njegovi volilci itd. S takimi in enakimi neresnicami je raznašal po občini Sv. Lovrenc izkaznice in glasovnice veleučeni g. P. On mora seveda tako plesati, kakor godeta g. obč. predstojnik in njegov visokošolec. Ali je to dovoljeno? Ne vem. Če je dobil Ploj res (???) podporo za oškodovane po lanski toči, je bila to njegova dolžnost. Pa še to je storil, ko so že vsi drugi prej. N. pr. deželni glavar, ki ga je naprosil g. dr. A. Korošec, si je ogledal vse poškodovane kraje takoj drugi dan po toči. Če je Ploj res tak prijatelj kmetov, zakaj se jim ni predstavil? Zakaj agitirajo zanj le učitelji in visokošolci, vkljub temu, da se je odpovedal. Nekje sem slišal, da bi radi spravili Ploja v ožjo volitev z Brenčičem. Na izvolitev dne 13. junija niti niso upali. Pri ožji volitvi pa (čujte, čujte!) bodo štajercijanci volili ž njimi. Fej izdajalci! Zares lepa reč; že sedaj delajo na to, da se bosta gg. Ploj in Ornig sprijaznila in delala skupaj proti sv. veri in duhovnikom ter slov. narodu.

Ptujska gora. Gospod Franc Žunkovič, posestnik in gostilničar na Ptujski gori, je daroval za revne otroke tukajšnje šole 100 K kot izporočilo njegovih blagih rajnih starišev. Podpisana krajni šolski svet in šolsko vodstvo se na tem mestu v svojem, kakor tudi v imenu tušolske mladine, prav srčno zahvaljujeta gospodu darovatelju za ta velikodušni, blagodejni dar. Bog plati! Krajni šolski svet in šolsko vodstvo na Selih pri Ptuju, dne 13. junija 1911. — Janez Purg, načelnik. Rudolf Kotzmut, šolski voditelj.

Ptujsko-ormoškemu okraju!

Slovenska kmečka zveza je zmagala že v šestih okrajih. Dr. Korošec, Roškar, Pišek, dr. Verstovšek, dr. Jankovič, dr. Benkovič so že izvoljeni. Kdor hoče, da bo državnozborska delegacija enotna, da bo med slovenskimi štajerskimi poslanci sloga in mir, ta naj poskrbi, da bo v torek, dne 20. t. m. zmagal Miha Brenčič, kmet, Spuhlja. Proč z razdiralcem sloge, dr. Plojem!

Celje, Vransko.

Dr. Korošec naš poslanec.

Savinjska dolina je govorila. Vrli in ponosni Savinjčani so se z glasovnico v roki odrekli gnilemu liberalizmu in poslali v zasluženi pokoj molčečega liberalnega Robleka. Ne vemo, če so vse številke, ki jih prinašamo iz posameznih volišč, povsem natančne-toda brezdvomno je, da je zmagal dr. Korošec z okoli 300 glasovi večine. Liberalci so delali z brezprimerno silo in z vsemi sredstvi, toda vse jim ni nič pomagalo. Nasilje, sleparstvo in laž, vse to ni premotilo naših zavednih volilcev. Čast zavednosti in zrelosti naših ponosnih Savinjčanov. Živel njihov poslanec dr. Korošec!

Dobrna: dr. Korošec 205, Roblek 39; Št. Jurij ob juž. žel., (trg): dr. Korošec 46, Roblek 54; Št. Jurij ob juž. žel, (okolica): dr. Korošek 438, Roblek 159; Sv. Peter v Sav. dol: dr. Korošec 141, Roblek 101; Sv. Jurij ob Taboru: dr. Korošec 223, Roblek 135; Kalobje: dr. Korošec 137, Roblek 37; Škofjavas: dr. Korošec 167, Roblek 285; Celjska okolica: dr Korošec 315, Roblek 239, Tokan 137; Griže: dr. Korošec 13[illegible], Roblek 88, Tokan 43; Vel. Piresica: dr. Korošec 222, Roblek 171; Gotovlje: dr. Korošec 44, Roblek 108, Tokan 1; Sv. Lovrenc Pr: dr. Korošec 100, Roblek 12, Tokan 18; Sv. Martin R. d.: dr. Korošec 33, Roblek 127; Novacerkev: dr. Korošec 149, Roblek 141; Sv. Pavel pri Preb.: dr. Korošec 107, Roblek 264; Petrovče: dr. Korošec 137, Roblek 225, Tokan 25, Žalec: dr. Korošec 52, Roblek 200, Tokan 7; Frankolovo: dr. Korošec 205, Roblek 15; Svetina: dr. Korošec 79, Roblek 11; Dramlje: dr. Korošec 208, Roblek 80; Teharje: dr. Korošec 126, Roblek 40, Tokan 139; Višnjavas: dr. Korošec 67, Roblek 45; Grajska vas: dr. Korošec 22, Roblek 26; Vransko: dr. Korošec 84, Roblek 104; Braslovče: dr. Korošec 298, Roblek 196; Sv. Jurij ob Taboru: dr. Korošeč 223, Roblek 135; Gomilsko: dr. Korošec 59, Roblek 63; Polzela: dr. Korošec 147, Roblek 150, Tokan 4; Sv. Jeronim: dr. Korošec 138, Roblek 57; Marija Reka: dr Korošec 25, Roblek 37; Prekope: dr. Korošec 33, Roblek 77. — **Dr. Korošec je dobil 4142, Roblek 3286 in Tokan 395 glasov.**

Celje. Zmagal je Marckhl, s kako večino, nam še ni znano. Rebek je dobil manj glasov kakor l. 1907, ker so se liberalci bolj brigali za boj proti slovenskim katoliškim kandidatom, kakor pa za boj proti Nemcem.

Celje. Na orglavski šoli je v letošnjem tečaju med 24 gojenci 6 tretjeletnikov, kateri so oglašeni k glavnemu izpitu. Kakor že večkrat, se bode izpraševalo tudi o občinskem tajništvu, o čemur poučuje g. I. Jug, solicitator, 2 uri v tednu. Novi, za glasbo nadarjeni gojenci se sprejemajo do 15. septembra t. l. Onim čč. gg. duhovnikom, koji revne učence gmotno podpirajo, izreka podpisani najsrčnejšo zahvalo. Dan izpita se pravočasno naznani. — Karol Bervar.

Gomilsko. V naši, sicer mirni vasi, je nastal v torek, dne 6. t. m., pravi pravcati direndaj. Vse, kar liberalnega leze in gre, je bilo ta dan na nogah. Delo mrzeči vaški postajači so bili obveščeni, da se ta dan predstavi v gostilni Štefana Kunsta kandidat napredne (?) stranke celjskih doktorjev, svojim volilcem. Treba je bilo na ta velevažni shod opozoriti sosednje kraje, kajti število tukajšnjih liberalcev je tako pičlo, da si brez tuje pomoči niso upali ničesar govoriti. Brzi seli so pohiteli s pomočjo dvokoles v bližnje vasi in sela, ter tamkaj z največjim trudom zbobnali skupaj nekaj mož in fantov, ki so se vdali ne iz navdušenja za hmeljskega mešetarja Robleka, ampak iz radovednosti, kako se cela stvar izteče. A samo s temi se naši naprednjaki v strahu pred „klerikalnim zmajem“ niso zadovoljili; nikjer v bližini pa ni njihova agitacija vlekla. Pa brihtne glavice liberalnih prvakov so si takoj znale pomagati iz zagate. Dosedanji trg Vransko slovi kot ena najmočnejših liberalnih trdnjav, dasi se je v zadnjem času tudi tam pričelo svitati. Mogoče bi se dalo tamkaj kaj opraviti. Brezposelni kolar Boldin mlajši zapreže mršavo kobilo in požene proti Vranskemu. Res se mu posreči, vjeti med potom par tržkih gigerlov, ki so bili takoj pripravljeni, poskušati pijačo na Roblekov račun. Tako je bil Roblekov shod na Gomilskem primerno dobro obiskan, a vprašanje je, koliko je bilo med navzočimi domačinov in koliko izmed zborujočih bi se lahko izkazalo z glasovnicami? A niti to borno število volilcev se ni ogrevalo za Robleka; mož je po znanem izdajalskem postopanju pred štirimi leti izgubil simpatije zavednih savinjskih volilcev. Le brezdelje in dolgotrajno popivanje ljubeči mladiči mu stoje še zvesto ob strani ter čakajo na vsak migljaj svojega vodje in mu tvorijo ob njegovih shodih častno stražo, prepričani, da njihov trud ne bo zastonj. Lahko rečemo, da se je Robleku shod na Gomilskem popolnoma ponesrečil. Kaj mu pomagajo nezreli fantje, ki so od časa do časa spremljali njegov kandidatni govor z mnogo preglasnimi klici, ne da bi vedeli, kaj to pomenja. Navdušenje je bilo res veliko, ne za Robleka, ampak za obljubljeno pijačo, s katero si po končanem zborovanju ohlade jezico nad „klerikalno predrznostjo“, ki si hoče lastiti gomilsko faro. Mi Robleku ne zamerimo, da se brati s tako slabo družbo. Kdor se potaplja, zgrabi vsako bilko, ki mu ob smrtni borbi priplava nasproti, samo, da se obdrži na površju. Tudi Robek se je oklenil z vso močjo zadnjega pripomočka pijane fakinaže, ki mu pa ne bo prinesla zmage, ampak le še večjo blamažo.

Galicija. Neki dobro znani dopisun se v št. 24. „Nar. lista“ zaletava v našega č. g. kaplana na jako neumen način. Piše nanreč, da je Križevi teden na prižnici rekel „da si od liberalcev ne bomo kruha prosili, ker ga liberalcem tudi Bog ne bo dal“. Naj pa še kdo reče da liberalci ne lažejo. Naš č. g. kaplan Zajec je rekel na Križev teden na prižnici: „K molitvi nas priganjajo že časovne potrebe. Cesar potrebujemo za telo, to nam da večinoma naša zemlja. To pa vsakdo ve, da nihče drugi ne more dati zemlji rodovitnosti kakor edino le Bog v nebesih; saj nas uči sv. apostol Pavel: Nič ni, kateri sadi, in nič, kateri priliva, ampak Bog je, kateri daje rast. Naravoznanstvo se sedaj sicer ponaša z velikim napredkom, toda vsi učenjaki, če se tudi trudijo, kakor sedaj pred volitvami naši biberalci, z svojo znanstjo ne spravijo skupaj ene travnate bilke ali enega žitnega klasa“. Menda ga ni pod solncem, ki bi te besede tako zlobno in butasto tolmačil, kakor dopisun „Nar. lista, ki piše, da je g. kaplan rekel, da „od liberalcev si ne bomo kruha izprosili, ker ga njim — liberalcem — tudi Bog ne bo dal“. Seveda, dopisun še v cerkvi ni bil, ker je zunaj cerkve tedaj agitiral za Robleka med tistimi, ki se cerkve bojijo. Poleg tega mu je še pa pijača iz Hausenbihlerjeve kleti od prejšnjega dne sukala možgane. Piše, da se zajec prišteva med plahe živali, tistega pa ni povedal, kako se tista žival imenuje, ki zajca zasleduje. Bernjo pa pusti pri miru, saj vemo, da ti jo težko daš, ker se z agitacijo motiš, je pa za doma bolj „schwah“. No bomo pa drugi več dali, da te rešimo tvoje skrbi in — radovednosti — zaradi bernje vemo pa tako iz skušnje da le tisti oponaša bernjo — katera je pri nas všteta v plačo — ki je navadno malo ali pa nič ne da. Največja predrznost dopisunčeva je pa, da podpiše: Farani. Vsi vemo kdo so ti farani. Ti grdi dopisun ne boš blatil nas faranov po umazanih liberalnih listih. Podpiši se s celim imenom, če si odkrit, ne tlači pa nas poštenih faranov pod svoj, od drugih zakrpani lažnjivi dopis. Povemo pa tebi, da je ves trud zastonj. Mi stojimo v pretežni večini v taboru Slov. kmečke zveze. Drugokrat ti pa svetujemo da greš raje v cerkev, kakor pa da odzunaj cerkve agitiraš; se ne boš blamiral in ti ne bo treba tvoje blamaže po hišah raznašati.

Nova Cerkev. V sredo, dne 31. maja smo izročili truplo najstarejšega moža materi zemlji, Andreja smekarja, v starosti 86 let. Mož je prebral silno veliko knjig. Mohorjevi družbi je bil zvest od njenega početka in jo je zapustil eno leto pred svojo smrtjo, ker je mislil, da knjig ne bo dočakal. Da je pa tudi še zadnje Mohorjeve knjige prebral, si jih je dal od drugih izposoditi. Vživaj sladki mir!

Velika Pirešica. Ena največjih občin v celjsko-vranskem volilnem okraju se je izrekla zadnjo nedeljo, dne 11. junija za kandidata dr. Korošca. Zborovanje je bilo v prostornem kozolcu g. župana Reharja, ki je odličen pristaš Slov. kmečke zveze. Predsednikom shoda se je izvolil za stranko velezaslužni g. Kranjc, ki je najprej podelil besedo dr. Korošcu. Po njegovem, z navdušenjem sprejetem govoru je govoril še deželni poslanec Terglav, ki je neusmiljeno šibal liberalno stranko in njene liste ter toplo priporo-

Zivel kmet Brenčič! Proč z liberalnim Plojem!

čal dr. Korošca. Ker se nihče ni več oglasil k besedi, je g. Kranjc govoril sklepni govor, s katerim je izzval mnogo navdušenja in smeha. Samoumevno je, da so prišli tudi liberalci razgrajat, ter smo jih prepustili nadzorstvu orožnikov, a mi smo mirno zborovali. Ko so se po shodu naši zborovalci vračali domov ter prišli v bližini Roblekovega zborovališča pri Ježovniku, prihrulí so nad nje liberalni tolovaji ter mlatili po njih, da je tekla kri. Trije naši pristaši so bili težko ranjeni. Tako je Roblekova kandidatura umazana tudi s krvjo. Ljudstvo se zgraža povsod nad surovostjo Roblekovih ljudi ter obsoja njih besnenje in divjanje.

Prekope. „Nar. List“ od 11. junija 1911 je prinesel članek iz Prekope, v katerem prav nesramno napada može, kateri nočejo v ta preslavni narodni rog trobiti. Našli so tudi osebo, kateri so deset- in desetkrat pomnožili grehe. Pridejali so mu ime Turk. Ali Turk vam odgovarja, da je sicer najslabši narod Turk, toda vaš pristaš noče biti. Še Turk se boji, da bi si svojo poštenost omadeževal pri vas. Turk pa se ne boji, priti s svojim naslovom na solnce, ako se mu prav raztopi, ali vam pa lizat ne pusti, ker je presladko. Potolažen naj bo nadalje dopisunček in ni se mu treba bati, da bi vzeli Turka med svetnike. Turk ti zagotavlja, da kadar ga zopet solnce obsije in se začne maslo topiti, ga dobiš toliko za srkat, da si vse kraste namažeš ž njim. Ti dopisunček, skrbi za sebe in svoje pristaše, da se iz blata izkopljete, ki ste čez glavo v njem.

Dramlje. Pošteno smo obračunali Drameljčani dne 25. maja s kandidatom falirane liberalne stranke, Roblekom. Gotovo se mu ni niti sanjalo, kakšno blamažo bo doživel v občini, v kateri je bil pred štirimi leti tako navdušeno sprejet kot neodvisen kmečki kandidat. Z živo vero, da bo osvežil kmečki in delavski stan, je šlo za njega ljudstvo v boj, in Roblek je zmagal. Teklo je leto za letom. Roblek pa je v državnem zboru mirno spal spanje pravičnega! Pretekla so štiri leta. Kar se zasliši nekega pomladanskega dne glas: Državni zbor razpuščen. Kakor strela je udaril ta glas na spečega Robleka! Odločil si je bil namreč letni počitek. Toda gospodje v državnem zboru ne poznajo nobene milosti. Roblek je moral zapustiti zbornico, oziroma spalnico. Zdaj pa hajd na lov! Toda kaj naj Francl kmetu pove? Da je smrčal v drž. zboru, tega pač pri svoji veri ne sme praviti nikomur. E, saj ne bo take sile, si misli France, saj kmet ne hodi na Dunaj gledat, kaj kdo v zbornici dela. Takšne tolažilne misli so mu menda rojile po glavi, ko se je dne 25. maja peljal v Dramlje. Kako kratkovidne so bile njegove misli, je prekmalu spoznal. Zdaj je prišel čas pokore! Množica mu je izpraševala politično vest: Roblek je obžaloval, da se je pripeljal v Dramlje; storil je trden sklep, da ne bo imel nikdar več javnega nastopa v Dramljah.

Marenberg, Slovenjgradec, Soštanj, Gornjigrad.

Dr. Verstovšek izvoljen!

Sv. Primož nad Muto: dr. Verstovšek 76, Werdnig 1; **Trg Mozirje:** dr. Verstovšek 17, Werdnig 49; **Mozirje, okolica:** dr. Verstovšek 186, Werdnig 37; **Št. Ilj pri Velenju:** dr. Verstovšek 107, Werdnig 6; **Remšnik:** dr. Verstovšek 98, Werdnig 27; **Šmartno na Paki:** dr. Verstovšek 177, Werdnik 29; **Gornjigrad:** dr. Verstovšek 54, Werdnik 43; **Legen:** dr. Verstovšek 93, Werdnik 57; **Ljubno:** dr. Verstovšek 226 Werdnig 29; **Velenje:** dr. Verstovšek 103, Werdnig 61; **Gradišče.** dr. Verstovšek 58, Werdnig 121; **Sv. Primož na Pohorju:** dr. Verstovšek 15, Werdnig 27; **Bočna:** dr. Verstovšek 141, Werdnig 68; **Solčava:** dr. Verstovšek 170, Werdnik 1; **Luče:** dr. Verstovšek 249, Werdnig 1; **Št. Vid nad Valdekom:** dr. Verstovšek: 55, Werdnik: 17. — **Dr. Verstovšek je dobil 3116, Werdnig 2166 in Sitar 250.**

Iz Starega trga. Umrl je dne 27. majnika zelo spoštovani in dobro znani g. Filip Sekaučnik. Rajni je bil dolga leta tajnik Bralnega društva, tamburaš, pevec in dober diletant. Na narodnem polju je storil, kolikor je bilo v njegovih močeh. Bolehal je že dolj časa na jetiki, katera mu je pretrgala nit življenja v 40. letu. Kako priljubljen je bil rajni, je pričal njegov pogreb, katerega se je udeležilo nad 500 ljudi. Vsi so bili do solz ginjeni, ko je stopalo za krsto 6 nedoraslih otrok in za njimi žena. Vsi so plakali v enomer za svojim tako hitro izgubljenim očetom. Pri odprtem grobu mu je tudi domači pevski zbor zapel krasno žalostinko. Dragi, počivaj v miru, da se zopet vidimo nad zvezdami!

Zakrament sv. birme je prejelo na binkoštno nedeljo, dne 4. julija t. l., v stolni cerkvi v Mariboru 1086 otrok. — Po sv. opravilu, ki je trajalo v popoldanske ure, so prevzvišeni nadpastir brez odmora odpotovali v **Vuzeniški dekanat.** Pri prihodu v **Vuzenico**, ki je bila praznično ozaljšana s slavoloki in venci, so Jih pozdravili: dekan Jos. Jurčič, učenki Marija Koželj in Terezija Kafel, župan Anton Mravlak, nadučitelj Simon Viher, in na večer je priredila požarna bramba bakljado pred nadžupniščem. Na binkoštni ponedeljek, dne 5. junija, so nadpastir po sv. maši z ozirom na izrek: „In so bili vsi napolnjeni s Sv. Duhom“, razložili vernikom sedmere darove Sv. Duha in so po običajnih molitvah za rajne birmali 450 otrok. Tu se jim je tudi poklonil zastopnik vlade, okr. glavar slovenjegraški, dr. E. Poiger. — Popoldne so se podali črez Vuhred v **Ribnico**, ki Jih je sprejela izredno slovesno, prisrčno in veličastno. Vpričo nebrojne množice vernega ljudstva Jih je pozdravil domači dušni pastir, in so se Jim poklonili p. n. gg.: zdravnika dr. Pet. Meglič in dr. Frid. Škof, župan Jan. Zapečnik z dvema tovarišema, nadučitelj Leop. Korže in zastopnik c. kr. orožniške postaje; tudi je govorila pozdravne besede učenka Roza Krivec. Dohod v Ribnico se je vršil skozi dolgo vrsto med seboj z venci zvezanih slavolokov (23); na večer je ondotni pevski zbor v zvezi z gasilnim društvom priredil sijajno uspelo serenado; med tem so žarela vsa okna v čarobni razsvetljavi in v umetnem ognju, zlasti so se odlikovala javna poslopja, kakor šola in občinska hiša. Na binkoštni torek, dne 6. junija, so prevzvišeni knez na podlagi svetopisemske zgodbe o Davidu in Golijatu, opisali sovražnike, orožja in zaveznike v duhovnem boju kristjana, ter so podelili 421 birmancem sv. potrdbo. — Istega dne proti večeru so dospeli nadpastir v **Vuhred**, kjer so Jih s prisrčnimi besedami pozdravili: domači župnik, učenka Ludmila Osrajnik, župan Anton Osrajnik, cerkveni ključar Andrej Kozjak, načelnik gasilcev Fr. Sgerm in postajenačelnik O. Tennenhäuser. Slavoloki, napisi na njih, večerni kresovi, so tudi tukaj oznanjevali veselje prebivalstva nad prihodom naslednika apostolov. Dne 7. junija so premilostivi knez v cerkvenem govoru na podlagi svetopisemskih besed: „Jaz in moja hiša hočemo služiti Gospodu“, našteli znamenja krščanske hiše in krščanske družine, potrdili 157 otrok s sv. birmo ter končali obiskovanje Vuzeniškega dekanata, ker so birmanci ostalih treh župnij (Trbonje, Sv. Anton, Sv. Primož) došli na imenovane birmanske postaje. — Ni dvomiti, da bodo ti dnevi, ki so bili dnevi veselja za verno ljudstvo in za dušne pastirje, obrodili za vuzeniško dekanijo sad duhovne preobnovitve in utrditve v sv. veri!

Laško, Sevnica, Brežice.

Dr. Benkovič je izvoljen.

Dr. Benkovič je izvoljen. Dobil je 4010 glasov. Dr. Kukovec je zbral na-se 1819 glasov, Čobal 2068. Ves napor socialnih demokratov in liberalcev ni nič pomagal. Čez oba nasprotnika je zmagal kandidat S. K. Z., dr. Benkovič. Živela samozavest naših volilcev, slava njihovi neupogljivosti in vstrajnosti!

Pleterje dr, Benkovič 103, dr. Kukovec 27, prazna 2; Pišece: dr. Benkovič 106, dr. Kukovec 77, Čobal 51.

Zabukovje. Liberalni shod dr. Kukovca, ki se je vršil na binkoštno nedeljo, je pač napravil slab vpliv na tukajšnje volilce. Liberalni kandidat dr. Kukovec se je posebno pritoževal, da je v naših krajih mnogo premalo živine. Zamolčal je pa, kaj namerava on ukreniti v tej zadevi, da se bode živina pomnožila. Gotovo misli sosednjim državam odpreti meje za prosti uvoz tuje živine. Saj tudi ni mogoče, da bi zastopal liberalni poslanec koristi bogatih meščanov, obenem pa tudi ubogih kmetov in kmečkih delavcev. Pritoževal se je dalje, da so samo naši poslanci S. K. Z. krivi, da se je izdalo toliko za vojne ladije in kanone. Smešno je to, da dr. Kukovec ne ve, da se mora država oboroževati, ako se hoče braniti napadov, ki ji prete v krasnem Primorju od strani Lahov. Krivdo, katero nosi on na svojem hrbtu, da so bili sejmi zaprti, je hotel zvrniti na dr. Korošca in dr. Benkoviča, pa se mu ni posrečilo. Obregnil se je tudi ob čč. gg. duhovnike gor do kneza in škofa ljubljanskega. Pravil je, da ga drugi ljudje imenujejo liberalca, sam se pa noče liberalca imenovati. Razlagal je tudi, da so naš presvitli cesar veren katoličan, da torej naša katoliška vera ni v nevarnosti. Tega pa ni pravil, da bi bil on veren katoličan; seveda tega bi mu ne mogli verjeti, ker taki, ki na tako visok praznik, kakor je binkoštna nedelja, izostajajo od službe božje ter v gostilni poleg cerkve med službo božjo zabavljajo, taki se pač ne morejo prištevati vernim katoličanom. Obsojal je deželne poslance, samega sebe pa hvalil tako ljubeznivo, da je bil g. liberalni pristaš in predsednik zborovanja, Miha Alič, kar zamaknjen od veselja ter pozabil držati svojo obljubo, da bode dobil vsakdo besedo. Ali lej ga šmenta; nobeden ni dobil tega dovoljenja! Ko je neki naš pristaš S. K. Z. prosil celo trikrat za besedo, se mu ni dovolilo, ampak grozilo se mu je s tepežem. G. Miha Alič, že veste, zakaj niste dovolili govorit,! Zapomnite si pa dobro, da tako postopanje ne more koristiti.

b **Dobova.** V nedeljo, dne 11. t. m. se je zbralo po prvem cerkvenem opravilu veliko število poslušalcev—volilcev, ki so izvolili kot predsednika shodu župana Antoloviča, podpredsednikom pa župana Grjaviča. Kot govornik je nastopil g. Žebot iz Maribora, ki je govoril o programu K. Z. Veleposestnik g. Urek se pa spravil nad nasprotnike in jih je tako spretno in neusmiljeno razkrinkal, da so navzoči socialni demokrati poparjeni tiho odišli.

b **Globoko.** Ubogi Moscon in Kukovec! — Ko bi se še en čas vršili volilni shodi, pa bi slednjič ne vedela h katerem spolu pripadata. Liberalci ne poročajte v Nar. listu da ste dan pred shodom v Globokem v Kapelah za božjo voljo rotili in prosili najhujše kapelske in bizeljske razgrajače, da naj pridejo vas branit v Globoko. Povemo pa, da vsa tista pijana tolpa, ki je prišla v Globoko z namenom pretepati se in je med shodom radi preobilice zavžitega piva, klicala Urha na pomoč, bi liberalce ne bila rešila in varovala, za to vas bi ne bila varovala disciplina in značajnost vaše stranke. Smilili so sa nam le ubogi Kapelčani in Bizeljanci, ki so vedno trdili, da se ne mislijo in ne morejo trepetati, ker so čisto „prazni“. Oh uboge pare! Zakaj si niste prihranili tiste jajce, ki ste jih pobijali na dr. Benkovičem shodu v Kapelah, in pa naprosili dr. Kukovca, da bi se vas bil spomnil z kakšno pečenko. da bi vam ne bilo treba tako „praznih“ hoditi za „polnim“ Kukovcem po Globokem. H koncu se je odlikoval še neki „Holzhandler“ iz Župeleve z besedami: „Ka pa mi nücamo farjej, deca si lehku sami vüčimu, za drügo pa je ne nücamo.“ No gosp. Bradač; to ste jo pogrüntali.

Globoko. Lažnjivi poročevalec „Nar. Lista“ o dr. Kukovčevem shodu v Globokem zna pač prav lepo farbati. On piše, da je otvoril dotični shod dr. Kukovec „javno“ pod milim nebom, kljub temu, da so pristaši naše stranke izjavili, da brez njih dovoljenja ne bo shoda. Resnica pa je, da se dr. Kukovec kljub „lojtrskim“ vojskinim trumam Čobalovcev, Mosconovcev in liberalčkov, ki so bili najeti od vseh vetrov, katerih pa vseh skupaj, vštevši tudi 5 globoških, ni bilo nad 50, ni upal pokazati na svetlo med našo nad 200 mož broječo množico. Poslal je trikrat k nam svojega mešetarja nadučitelja Tominca — kateremu hočemo v bodoče posvetiti nekoliko več javnosti — s prošnjo, naj za Boga vendar dovolimo shod zunaj in obljubimo, da ne bomo nič žalega storili dr. Kukovcu, ker sicer bi se moral on zapreti v sobo in pridigati praznim stolom itd. Ker pa smo mirni Globočani, ne pa liberalni kapelski razbijalci, smo tudi častno obljubili popolen mir. Šele tedaj se je upal junaški Kukovec pokazati iz sobe. „Nar. List“ pa nič ne pove, zakaj se ni hotelo dati na dnevni red izvolitve predsednika. Morda zato, ker smo bili v manjšini, kakor je dopisun videl?? Ker smo častno obljubili, da bomo držali mir, smo se obljube tudi dostojno držali, dokler ni dr. Kukovec začel razvijati svojega programa, kot po navadi je bila tudi tukaj ena beseda neresnična, druga pa dr. Benkovič, nad katerim je hotel razliti vse svoje obrekljivo klepetanje. Radi tega so se naši ljudje tako ogorčili, da smo jih le z največjo silo zadržali, da niso z „resnicoljubnim“ kandidatom na mestu obračunali. S tem je bil seveda mir pri kraju, in vsled krepkih medklicev je moral Kukovec svoj „programni govor“ končati z žalostnim izrekom: „No, danes sem imel svoj zadnji shod, in še tukaj se mi je najslabše godilo.“ Dopisun, zakaj pa tega ne poročate v „Nar. Listu“? Zakaj ne poročate, da je ravno dr. Kukovec s predsednikom vred s popolnoma neresničnimi medklici neprestano motil našega govornika Ureka? Zakaj ne poročate, da je vaš ljubljeni Moscon poudarjal najneumnejše, kmečki stan uničujoče predloge, katere je dr. Kukovec odobraval, namreč, da se morajo odpreti meje tuji živini, da je pri nas premalo živine in je predraga ter da ni dosti krav za dojenje. Tudi nagodbo z Ogrsko se je tako naslikalo, ko pa vendar ve pri nas vsak pastir, da pride dnevno na stotine vagonov koruze iz Ogrskega k nam.

Razbor pri Zidanem mostu. Dr. Kukovčev shod se je pri nas popolnoma ponesrečil. Na kvaterno nedeljo po rani sv. maši smo ga našli v gostilni, kjer je tuhtal, kod je pot nazaj, od koder je prišel; strah ga je bilo pred veliko množico samih pristašev Km. zveze; mi smo pa vsi klicali: „Živio naš kandidat dr. Benkovič; Kukovec pa le čisto tiho bodi, tukaj je gostilna, napravi prostor, če ti ne piješ, bomo pa mi.“ Dr. Kukovec je moral peroti stisniti vkup in nam začel podajati roko, samo, da bo brez skrbi našel pot nazaj. Naročil je pol litra vina in trčkal z našimi kozarci, ko smo klicali „Živio Benkovič!“ V drugem kotu sobe je nekaj liberalne žlahte zastonj pilo in trepetalo. Dr. Kukovca nismo pustili govoriti, zato je žalosten pobral svoje kosti in jo odkuril. To je bil njegov prvi in zadnji shod na Razborju. Razbor ostane v krščanskem taboru.

Loka. Zadnjo nedeljo smo se vsled pastirskega lista in potem na velikem shodu navduševali za sveto krščansko stvar in za našega Benkoviča. Zastonj so kričali rudečkarji, zastonj so tiščali liberaluhi vkup svoje neumne butice.

Dr. Kukovec — kmečki zastopnik v deželnem zboru. Na svojem shodu v Hrastniku pri Rošu v nedeljo, dne 21. maja, je izjavil general narodno-„napredne“ stranke, dr. Kukovec, da ga kmetje navzlic temu, ker je kot deželni poslanec zastopnik trgov, lahko brez skrbi volijo. Rekel je, da so v teh trgih, od njega zastopanih, tako večji del kmetje. Tako! Mi pa vemo, da v teh trgih ni najbrž niti enega kmeta, ki bi imel taiste težnje, kakor mali kmet sploh. Tam so le gostilničarji, trgovci, uradniki, mesarji, obrtniki, mešetarji itd. Ako bi javno imenovali kakega trškega purgarja-kmeta, gre še za to besedo tožit. Tako torej dr. Kukovec pozna kmeta. Iz tega razvidimo, da bi nas on ne mogel zastopati v državnem zboru, tudi vsled tega ne, ker so interesi malega kmeta čisto drugačni, kakor pa interesi tržkih prebivalcev. Takega človeka, ki ne razloči kmeta od tržana, naj bi mi kmetje volili? Nikdar! Mi volimo vedno pravega neustrašenega dosedanjega kmečkega zastopnika v državnem zboru, g. dr. Ivana Benkoviča, deželnega poslanca v Celju.

b **Starigrad pri Vidmu.** V nedeljo 11. t. m. se je vršil pri nas velik shod, katerega so se udeležili možje volilci v izredno častnem številu. Predsednikom shoda je bil izvoljen župan g. Ban. Govoril je g. Žebot, poslovodja iz Maribora, ki je v lepem govoru razvijal gospodarski program K. Z. Kandidatura g. dr. Benkoviča se je dala na glasovanje in je bila tudi soglasno sprejeta. Nastopil je še tudi č. g. Topolnik iz Vidma. Končno še sodbo nekaterih naših pametnih liberalcev ki so jo izrekli po shodu: „Rajši ne grem nikdar volit, kot bi volil z to podivjano bando. Se še vidimo.

Iz Vidma. V nedeljo, dne 28. maja nas je doletela izredna čast. Obiskal nas je namreč general brez armade, dr. Kukovec, in je prinesel s seboj „cekar“, da bi odnesel v njem naše zaupanje. Z drugimi besedami: stranka celjskih doktorjev je imela svoj volilni shod. Pa ta shod se je na Vidmu prav slabo obnesel. Navzočih je bilo 53, reci triinpetdeset moških in štiri ženske. Izmed teh je bilo pristašev Km.

zveze 26, soc. demokratov je bilo pet liberalnih naprednjakov je bilo 22, in sicer iz Rajhenburga 15, iz Krškega 3 in iz Vidma 4, katere bi lahko po imenih naštel. Shod se je začel ob 11. uri dopoldne. Govoriti je začel g. Župevc iz Vidma, ki je rekel, da je navada na shodih, da si izvolijo predsednika. Vprašal je navzoče, katerega si hočejo. In vzdignil se je liberalec iz Rajhenburga in rekel, da je za to dober gosp. Župevc. In tako je postal največji liberalec iz Vidma predsednik liberalnega shoda. Sedaj je pa začel zopet govoriti in je pravil, da je bil zjutraj na shodu v Rajhenburgu, kjer so bili volilci tako navdušeni po dr. Kukovčevem govoru, da bi bili skoraj od navdušenja popokali. Nato je predstavil kandidata, ki je pa ravno jedel pečenko. Ko je zaslišal, da mora nastopiti, je še enkrat prav močno potegnil iz vrčka, se razkoračil pred volilci in začel z jako lepimi besedami: Spoštovani volilci! Prišel je čas, usodepolni čas, v katerem se mora odločiti, kdo bode gospodaril v Avstriji itd. Govoril je veliko, a povedal je malo, skoraj nič. Rekel je, da bi bilo dobro, ko bi ne bilo kanonov, ne vojakov, ne vojnih ladij, ker vse to veliko stane; povedal nam je, da so presvitli cesar že stari 82 let in da bomo imeli kmalu drugega cesarja. Potem je še povedal, da je odpravil dr. Benkovič brezobrestno posojilo in je zaprl sejme, on, dr. Kukovec, jih je pa odprl. In tako je prišel na državni zbor. Sedaj je pa začel udrihati po dr. Benkoviču, po Kmečki zvezi, po duhovnikih in po vsem, kar je krščanskega, liberalci pa so kimali. Dr. Benkovič, koliko ti trpiš, pa prišel bo že obračun za liberalce. Shod se je vršil popolnoma mirno, dasiravno je pilo nad polovico pristašev Kmečke zveze. Se pač pozna, kje je olika. Ko je imela shod Kmečka zveza, so hoteli liberalci kričati in žvižgati, dasiravno jih ni bilo več kakor 8 iz Rajhenburga in Krškega. Na liberalnem shodu je bilo pa toliko pristašev Kmečke zveze, da bi lahko vse liberalce z dr. Kukavcem vred zmetali vun, pa shod se je mirno vršil. Ko je kandidat skončal svoj dolgočasni govor in ko je povedal največjo resnico, namreč, da najbrže ne bo izvoljen, smo mu vsi pritrdili. Živijo ni klical nihče. Slišalo se je le: Živio Benkovic in Kmečka zveza!

Sv. Miklavž nad Laškim. V torek, dne 23. maja se je vršila tukaj komisija za zgradbo nove sobe za 2. razred ljudske šole. Pri tej komisiji se je na prošnjo krajnega šolskega sveta in starišev sklenilo, da ostane pouk tudi naprej še vedno poldneven, kar je za naše razmere edino pravo. Posebno naklonjenost nasproti ljudstvu sta pokazala predsednik okr. šolskega sveta, okr. glavar, c. kr. nam. svetnik baron Müller in okrajni šolski nadzornik Vodušek. Bodi jima na tem mestu izrečena hvala!

V Brezini pri Brežicah je dne 8. t. m. umrla najstarejša žena v okolici, Barbara Lapuh, v 89. letu. Bila je stara mati č. g. kapucina p. Jožefa. Svojo bolezen je blaga žena z veliko potrpežljivostjo prenašala. N. v m. p.!

Šmarje, Rogatec, Kozje.

Dr. Jankovič izvoljen!

Sv. Peter pod Sv. Gorami: Jankovič 116, Čobal 4; Trg Podsreda: dr. Jankovič 43; Križe: dr. Jankovič 98; Koprivnica: dr. Jankovič 4[illegible]; Gorjane: dr. Jankovič 45; Zibka: dr. Jankovič 100.

Sv. Vid pri Grobelnem. Volilcev je bilo 75, ki so vsi oddali svoje glasove dr. Jankoviču, liberalcev se ni prikazal nobeden na volišče. V „Nar. Listu“ 9. t. m. me surov liberalec z zmerjanjem hoče jeziti. Surovo človeče naj ve, da ni toliko vredno, da bi se jaz jezil, ker napada enako steklenemu psu na tihem. Naj se podpiše z imenom, ne pa rovati kakor krt, skrit v zemlji.. — Gajšek, župnik.

b **Kostrivnica.** Dne 10. junija ob 2 popoldan je trešilo v Gaberniku v viničarijo Franca Buta in ubilo eno vinočarko, drugo pa hudo ranilo.

Najnovejše.

Roškar izvoljen!

Dragučova: Roškar 25, Girstmayer 10, Petelinšek 4; Zg. sv. Kunigunda: Roškar 85, Girstmayer 28; Ciglenci: Roškar 37. Sv. Lenartski okraj: Roškar 1543, Girstmayer: 370. Skupni rezultat: Roškar 5279, Gistmayer 2062, socialdemokrat 119.

Pišek izvoljen!

Slivnica pri Mariboru: Pišek 55, Kresnik 26, Pičinin 3; Orehova vas: Pišek 89, Kresnik 3, Pičinin 3; Zg. Ložnica: Pišek 66, Kresnik —;

Maribor. Wastian je izvoljen. Wastian je dobil 2513, Resel 1909, Stern 341, Waneck 78 glasov. Vse graje je vredno, da se Slovenci iz vseh treh „združenih“ taborov slabo udeležili volitve.

Ljubljana. V Ljubljani mesto je ožja volitev med katoliško-narodnim dr. Gregoričem in liberalnim dr. Ravnihar[illegible]em. Na deželi je zmagalo vseh 10 katoliško-narodnih kandidatov.

Kapfenberg. Albin Lipar, rojen leta 1880 v Pišecah, okraj Brežice, pomočnik pri čevljarju Hinko Haslstemerju v Kapfenbergu na Gornjem Štajerskem, se je ustrelil dne 7. t. m. v goši pri Kapfenbergu s samokresom dvakrat v desno sence, vendar ni bil usmrčen, temveč je ležal 3 ure brez zavesti v goši, potem se je vlekel v svoje stanovanje, kjer so ga našli drugo jutro v krvi. Zdravnik je izrekel, da je Lipar nevarno obstreljen in ga je takoj poslal v bolnišnico v Bruck ob Muri. Vzrok groznega čina ni znan.

V Kapfenbergu se bo ustanovila podružnica Jugoslovanske strokovne zveze.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Kmetijska podružnica Sv. Jurij ob Ščavnici priredi v dneh 26., 27. in 28. junija t. l. 3dnevni tečaj za kmet. knjigovodstvo pri Sv. Juriju. Zglasiti se je treba tistim kmetovalcem, bodisi starim ali mladim, ki se želijo tečaja udeležiti, vsaj do 22. junija pri podružnici. Ubožnim in oddaljenim se dado na prošnjo prosti obedi. Želeti je, da se kmetovalci v obilnem številu udeleže tečaja, ker je to za kmetijstvo velevažno. Sprejmemo tudi gospodinje, le zanimanja je treba. — Kmet. podružnica Sv. Jurij ob Ščavnici.

Sp. Polskava. Dne 11. junija ob 5. uri popoldne je pred železniško postajo na Pragerskem vzbudilo občno pozornost blizu 30 čvrstih mož in mladeničev na brzih konjih, črez prsi široke belo-zelene trakove: bila je častna straža pod načelstvom Jan. Hrastnika, ki je prišla iz Sp. Polskave nasproti premil. nadpastirju, da Jih spremi do župnijske cerkve, kjer je bila za drugi dan napovedana sv. birma. V tem spremstvu so došli Prevzvišeni k nam, veselo pričakovani od vsega prebivalstva in prisrčno pozdravljeni od njegovih zastopnikov: domačega dušnega pastirja, župana Engelb. Sicherla z obč. odborom, lastnika patronske grajščine Freistein, I. Reinnagl, nadučitelja Josipa Vodošek, učenke Ane Godec, učenca Frid. Lipautz in Marij. družbenice Mar. Kancler. Po veličastnem vhodu v cerkev, ki se je vršil skozi štiri slavoloke, je bila katehetiška izkušnja, ki se je vrlo obnesla. — Dne 12. junija so nam prevzv. nadpastir govorili po sv. maši v srce segajoče besede, ko so z ozirom na Gospodove besede „Mir vam bodi, prejmite Sv. Duha!“ našteli vire milosti in miru, kakor so češčenje presv. Rešnjega Telesa, poslušanje božje besede, izpoved, dobri otroci, bolnik v hiši, zlasti edino rešilna ladja — sv. katoliška Cerkev. Ganjeni smo opravili ž Njimi molitve za naše rajne, na kar je 259 otrok prejelo sv. birmo. Molitve hvaležnih birmancev in vdanih župljanov so spremljale premil. nadpastirja, ko so se popoldne, zopet obkroženi od naših mož in mladeničev na konjih, vračali črez Pragersko v Maribor. O zlati dan, le prehitro si nam minil!

m Laporje. Krasna slovesnost se je vršila v Laporju na Trojičko nedeljo dne 11. junija 1911. Skrbnost gospoda župnika in požrtvovalnost dobrih faranov je znatno povečala in vsestranski prenovila tukajšnjo župnijsko cerkev. Sedaj imamo prostoren in prijazno slikan hram božji, v njem štiri nove (glavnega in tri stranske) kamenite altarje, nov križev pot, in nove ali prenovljene podobe in okraske na altarjih. Vsa dela, izvršena zvečinoma od zidarskega mojstra domačina Karola Stupan, kamenoseka Iv. Caharija iz Nabrežine in slikarje Fr. Fras iz Slivnice, vštevši pomoč župljanov samih, se cenijo na nad 50 000 K. — Da izpopolnijo in venčajo ta dela s cerkvenim posvečenjem in blagoslovljenjem in da nam obenem birmajo otroke, so došli k nam 10. junija popoldne naš prevzvišeni knez in škof. Trije slavoloki s pozdravnimi napisi in vrste zelenih in opletenih drevesc so krasile cesto od Slovenjbistriške postaje do cerkve v Laporju. Vsled neugodnega vremena se je sprejem vršil pri cerkvenem vhodu kjer so nadpastirja s prisrčnimi besedami pozdravili: domači župnik, obč. svetovalec Pet. Pivec in učenka Krist. Urlep. Po dobro uspeli izkušnji šolske mladine so bile molitve pred ostanki svetih mučencev Bonoza, Inocencija in Maksima, odločenimi za novi glavni altar. Na večer je domači pevski zbor med bakljado in umetnim ognjem priredil pred župniščem podoknico. — V ned. 11. jun. se je sv. opravilo pričelo ob sedmih zjutraj. Posvečevanje cerkve in glavnega altarja je trajalo do pol enajstih, na kar so prevzvišeni posvetitelj služili prvo sveto mašo na novoposvečenem altarju. Po maši so blagoslovili podobe križevega pota, in ko so bile te med molitvijo običajnih štirinajsterih premišljevanj obešene na svojih prostorih, so blagoslovili kipe, tabernakelj, križ in druge okraske na altarjih Srca Jezusovega in Srca Marijinega, kar je trajalo do pol ene. Na to so v enourni pretresljivi pridigi na podlagi besed sv. Pavla „Mene pa Bog varuj, da bi se z drugim hvalil kakor s križem Gospoda našega Jezusa Kristusa“ razložili staročastitost, pomen in korist prekriževanja v katoliški Cerkvi, ki se neštetokrat rabi pri svetih obredih in ki budi v nas vero, upanje in ljubezen do presv. Trojice. K sklepu so opravili molitve za rajne ter birmali 264 otrok. Proti tretji uri popoldne je bilo sveto opravilo končano. — Z vlakom ob 5. uri so Prevzvišeni nadaljevali svojo apostolsko pot proti Spodnji Polskavi. Laporčani prosimo Boga, da bi Jim poplačal izredni trud in napor, ki so ga imeli pri nas, in da bi Jih privedel kmalu zopet v našo cerkev, kjer sedaj še kamenite plošče treh stranskih altarjev čakajo cerkvenega posvečenja. O, da nas usliši!

Sv. Kunigunda. Dekliška zveza pri Sv. Kungoti n. 6. ponovi predstavo krasne igre „Fabiola in Sv. Neža“ prihodnjo nedeljo dne 18. junija 1911 po večernicah. Igra kaže v ganljivih prizorih zmago Kristusove vere nad paganstvom. Kakor prvikrat tako bo nedvomno tudi sedaj lepa predstava privabila mnogo gledalcev, ter jim nudila obilo duhovnega užitka.

Sv. Križ pri Ljutomeru. II. izkaz darov poslanih kušk župnijskemu uradu. Za pogorelce v Starinovi vesi so poslali: 1) Kn. šk. župnijski urad Sv. Petra pri Mariboru 32 K 86 v.; 2) gospod Stefan Rojnik, uradnik pri c. kr. namestniji v Gradcu 10 K 3) gospod Matija Mir, gostilničar in hišni posestnik v Gradcu 10 K in 4) gospod Janez Lančič, kleparski mojster v Gornji Radgoni 5 K. Bog plati vsem blagim darovalcem!

Braslovče. V prid tukajšnjega bralnega in pevskega društva se uprizori v nedeljo dne 18. junija ob 6 uri zvečer na Legantu „Domen“, narodna igra s petjem v petih dejanjih. Sedeži 1. vrste 1 K, sedeži 2. vrste 60 vin., stojišča 30 vin. Igra se ponovi v nedeljo dne 25. junija ob 3. popoldne.

Sv. Benedikt v Slo. gor. Bralno društvo pri Sv. Benediktu v Slov. gor. riredi vnedeljo dne 18. t. m. po večernicah v šolskih prostorih veselico. Vspored: Igrokaz v treh dejanjih. Indijski siroti in šaloigra v 1 dej. Zamorec, vmes petje. — Ker je čisti dobiček namenjen društvu, zato vabi vse svoje društvene prijatelje od blizu in od daleč k obilni udeležbi odbor.

Velik potres v Mehiki.

V Mehiki je napravil grozen potres nepopisno škodo, zadnja poročila govore o 200 mrtvih in mnogo težko ranjenih. Pri potresnih sunkih se je zemlja razpočila, žice električne razsvetljave so se potrgale in je nastala v mestu popolna tema, plinove cevi so počile, plin je silil na površje ter se je dogodilo mnogo strašnih eksplozij. Na stotine hiš je razrušenih, med njimi narodna palača in slavna cerkev sv. Dominika. Ko se je prvikrat potreslo, je prebivalstvo spalo. Nastala je strašna panika. Podrla se je tudi topničarska vojašnica. Doslej so v razvalinah topničarske vojašnice našli 70 mrličev. Ljudstvo je bežalo v cerkve in klicalo, da je to kazen, ker je moral predsednik Diaz bežati. Nekaj ur pozneje je pa velik del občinstva že pozabil na strah. Ob 12. uri je imel vodja vstašev, Madero, vhod v mesto. Pol milijona ljudi je stalo na cestah in klicalo „Eviva Madero!“

Iz celega sveta.

Nemška šola v Dubrovniku v Dalmaciji. Iz Dubrovnika poročajo, da nameravajo tamkaj ustanoviti nemško šolo za otroke častnikov dubrovniškega kornega poveljstva. Ta vest je povzročila v dalmatinskem časopisju veliko vznemirjenje in ogorčenje.

Slovanska nevarnost v Ameriki. Ameriki preti baje tudi slovanska nevarnost. Washingtonska vlada je sestavila posebno komisijo, ki naj preštudira vprašanje izseljevanja iz Evrope. Komisija je prišla do zaključka, da je vedno manj nemškega življa med priseljenci v Zadružne države in več slovanskega in laškega. Še pred 30. leti so tvorili Angleži in Nemci 80% priseljencev, dočim tvorijo sedaj samo 18%; število latino-slovanskih priseljencev je pa narastlo na 70%. Dosedaj so delali vso zgodovino Združenih držav nemški življi, potomci prvih naselnikov iz Anglije, Nemčije, Nizozemske, Škandinavije. Irci so dobili premoč v raznih demokratičnih organizacijah, takozvanih ringih, vsled česar so prišli do premoči v mnogih večjih mestih. Navzlic temu so pa smatrali vladni krogi Irce nekako za nižjo raso. Zdaj so se pa ameriški državniki kar naenkrat ustrašili, da bi prišli Slovani in Italijani, če bi se združili z Irci, do politične moči in veljave. Vsled tega komisija svetuje, naj se dobro izbira med priseljenci. Da bi se Slovanom in Italijanom sploh prepovedalo, naseljevati se v Ameriki, tega komisija še ne zahteva, kajti kdo bi potem težko delal za majhno mezdo ter pomagal Američanom bogateti.

Zaslužek v Ameriki. Poljedelski oddelek vlade severoameriških držav je razglasil štatistiko o mezdah, ki jih dobivajo poljedelski uslužbenci v Združenih državah. Glasom tega poročila so bile mezde poljedelskim uslužbencem v letu 1910 višje, kot kedaj v minulih letih, razlikujejo se pa po raznih državah. Ako se vzame povprečno vse države, dobi poljedelec na mesec 27'50 dol., dočim je iznašala pred 20 leti plača na mesec 18'33 dol. Najvišja mezda se plačuje na daljnem zapadu. Tamošnji povprečni zaslužek iznaša 46'48 dolarjev brez hrane in 32'60 dol. s hrano vred; v prvi vrsti stoji Nevada z 54 dol. Potem prideta državi Montana in Washington, kjer znaša povprečna plača 50 dol. Najnižjo mezdo plačuje South Carolina, namreč 16'50 dol. V državah takozvane nove Angleške in v severno atlantških državah je znašala povprečna mezda 33'19 dol. Massachusetts je na prvem mestu z 37'50 dolarjev. S hrano so prinašale povprečne mezde 21'65 dol. V južnoatlantških državah je bila povprečna mezda brez hrane 19'75 dol. in 13'77 dol. s hrano, West Virginia dela izjemo z 29 dol. V severnih osrednjih državah, vzhodno od Misisipija, je znašala povprečna mezda 31'81 dol. Od vseh teh držav se je plačalo v državi Wisconsin 37'25 dol., kot najvišja mezda. S hrano je bilo povprečno 22'94 dol. V južnih osrednjih državah je znašala plača 21'90 dol. brez hrane in 15'23 s hrano.

Gladni Indijanci. Iz Ottawe Ont., Canada, v Ameriki se poroča: Iz Kaswanin okraja so došla poročila, da so Green Indijanci vsled velikega gladu napadli naprave Hudson Bay Co., da bi dobili živila. Napadi so bili odbiti. Vlada je poslala zdaj v okraj vojake z živili. Glad je povzročila dolga in huda zima.

Koliko dolga ima mesto London? Dolg Londona znaša 111,043.088 šterlingov, to je: približno dve milijardi in 775 tisoč frankov. Toda pretežni del tega dolga, to je 58 milijonov šterl. je investiran v podjetjih, ki donašajo zadostnih dohodkov, da se plačujejo obresti tega dolga. Tako je investiranih v londonskih vodovodih 40 milijonov šterlingov, v mestnem tramvaju 9 milijonov, v električni razsvetljavi 5 milijonov in v delavskih hišah 3½ milijona šterl. lir. — Dejanski se zniža mestni dolg, katerega obresti se pokrivajo z dokladami, na 53,691.039 šterl. lir.

Kmetje so za Brenčiča, advokatje za Ploja.

Liberalni učitelji so za Ploja radi zvišanja plače!